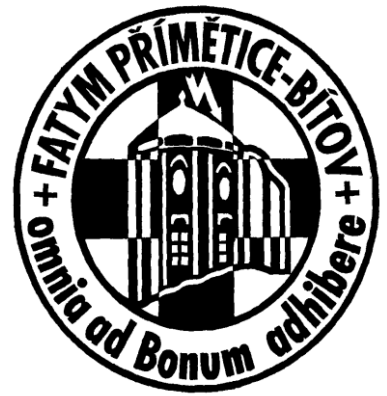

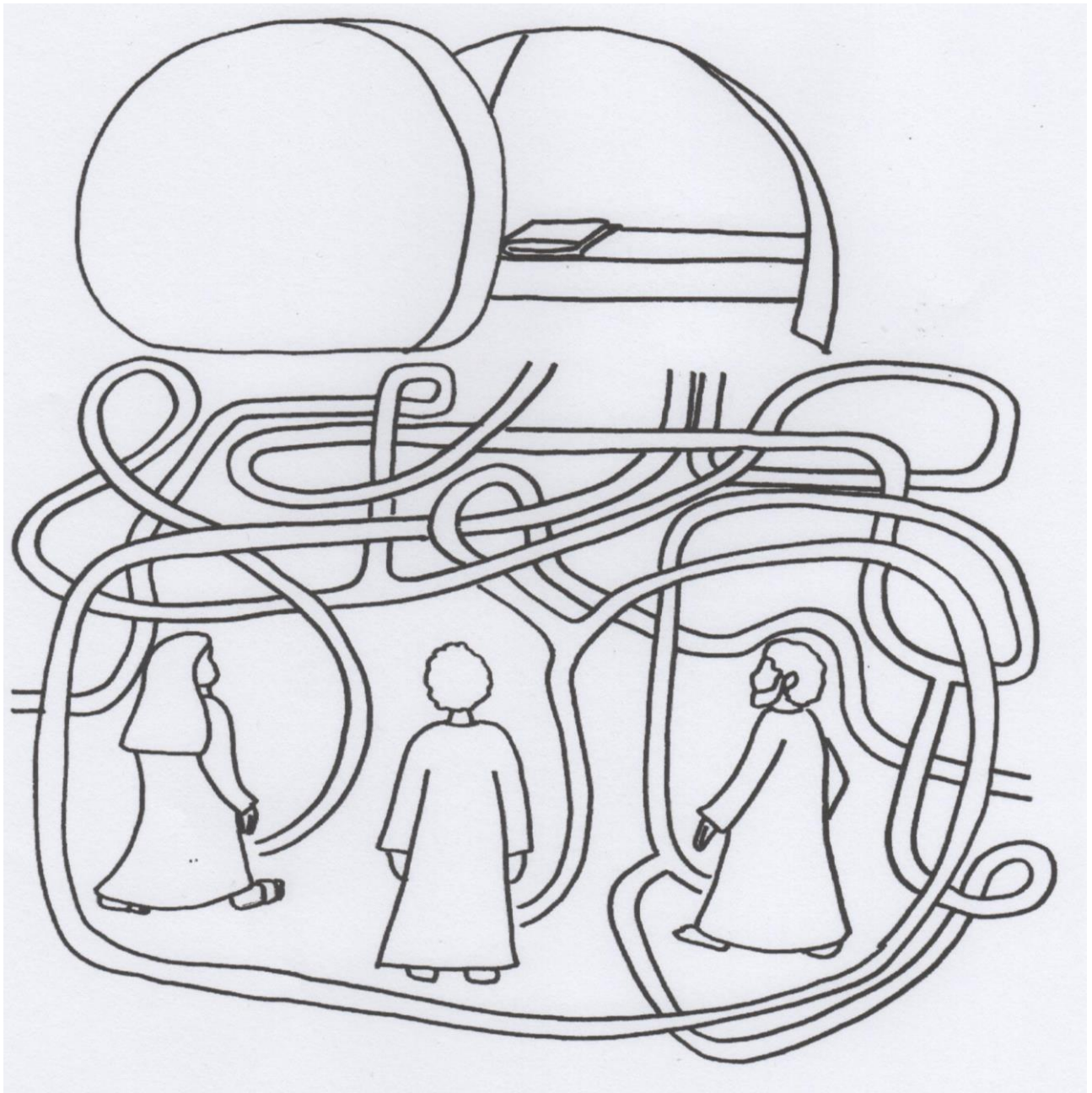

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*Ježíš Kristus vstal z mrtvých!
Pomozte jeho učedníkům najít cestu ke hrobu ...*

Milí přátelé, farníci,

prožíváme společně velkou zkoušku. Buďme si ale především vědomi toho, že ji prožívá celý svět. Informací je mnoho. Nejsme ale zvyklí nechat informace na sebe dolehnout v celé jejich tíži: nechat je na sebe dolehnout až tak, aby s námi zatřáslí a proměnili nás. Zamysleme se: co s námi udělá informace o tom, že v Itálii za den zemřelo na koronavirus téměř 800 lidí?! Dokáže se někdo z nás ztotožnit s úzkostmi přetížených lékařů a sester u nás, v Itálii nebo ve Velké Británii? Nebo nese někdo z nás v srdci obavy o Afriku? Díky prozřetelnosti naší vlády se zdá, že budeme zemí, které se nákaza tolik nedotkne. Existuje však učení o Církvi jako o jednom jediném těle: trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. Naše vlast je součástí celého našeho trpícího světa. Naší povinností, až se nám podaří s Boží pomocí překonat nákazu u nás, bude nikoli zaměřit se na znovuoobnovení bezstarostného života, ale pomoci vypořádat se s nákazou i v jiných částech světa.

V nové situaci, která vznikla kvůli pandemii nové nemoci, se na mnoha úrovních hledá a improvizuje. Nejinak je to mu i v našem duchovním životě. Nekonají se veřejné bohoslužby a otec biskup Vojtěch nás vybízí, abychom v této situaci nezapomínali na svůj vztah k Bohu a využili prostředky, které nám nabízí a umožňuje moderní doba. Bohoslužby je možné sledovat na TV NOE, TV Lux (slovenská křesťanská televize), na rádiu Proglas, které vysílá na frekvenci 107,5 Fm.

Můžete také využít internetové stránky např. Fatymu: www.fatym.com kde je spousta zajímavých článků a odkazů.

Existuje také internetová stránka www.mseonline.cz, na které najdete živé přenosy mší svatých z nejrůznějších farností v Česku.

Připomínáme také existenci internetové televize TV MIS, kde je možné stáhnout si a přehrát audio i video soubory obsahující kázání, reportáže, vzdělávací pořady a jiné. (Mmj. je zde možné se povzbudit v několika vstupech i slovy P. Stanislava Krátkého.) Někteří lidé nedokáží tyto stanice naladit, či internetové stránky vyhledat: pokud o nich víte, můžete jim v tom pomoci.

Večer je možné se také ve 20.00 hod sjednotit k modlitbě růžence a Korunky k Božímu milosrdenství za zastavení epidemie.

Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu.

Informace z brněnského biskupství je možné najít na stránkách www.biskupstvi.cz. Nevíme, jak dlouho tato situace potrvá, nevíme, zda proběhnou velikonoční obřady, které jsme již plánovali, předpokládá se však, že to nebude možné. Prosíme vás tedy, abyste byli dál ve spojení s Bohem a nezapomínali na Toho, který, jak se ujišťujeme v Písmu a máme své vlastní zkušenosti, neopouští svůj lid v těžkých chvílích.

Mnozí jsme léta zvyklí na svoji nedělní mši svatou. Nezůstávejme v zajetí rozčarování z toho, že tu náhle není, co tu přece vždycky bylo. Přijměme tuto situaci jako výzvu. Bůh je štědrý a bude se nám dávat jinak a jinými způsoby. Tak jako některé může naplnit radostí kostel, který je plný, může někdo jiný zažít Boží zjevení i v kostele prázdném: „*Minulou neděli, když jsem vstoupila do prázdného kostela, dolehl na mě smutek. Říkám si, vždyť je neděle a ona není bohoslužba???* Byla jsem tam jen já s Ježíšem. Byl to pro mě silný emotivní zážitek.“

Kdykoli je nám v životě něco vzato, začínáme si víc uvědomovat význam této odňaté skutečnosti. Abstinence od bohoslužeb nám může být příležitostí k zamyšlení se nad tím, co pro mne vlastně mše svatá znamená, v čem vidím její hodnotu. Můžeme si vyhledat texty modliteb, které při mši slýcháme a modlit se je mimo mši a prohlubovat tak vztah ke slovům která často při mši mechanicky opakujeme.

**Zachraň nás svým křížem, vysvobod' nás svým vzkříšením, Ježíši Kriste,
Spasiteli světa.**

Myslíme na Vás na všechny při každodenní mši sv., kterou slavíme a vkládáme Vás do každé modlitby. Vážíme si těch, kteří pracují v rizikovém sektoru a bez nichž by nebyl možný život: prodavačky prodejen s potravinami, zdravotní sestřičky, doktoři, učitelé, kteří musí improvizovat, rodiče, kteří přišli o práci, pokud pracovali v zahraničí nebo nemají nikoho, kdo by jim pohlídal děti, starší občané, kteří jsou doma sami, nejsou mobilní a prožívají úzkost, obavy a samotu.

P. Pavel Sobotka se podělil se svými zážitky: „Potěšilo mne, že si někteří lidé vzpomněli na to, zda já osobně mám roušku a byli připraveni mi ji dodat. Nedávno, když jsem vyrazil do obchodu a zjistil, že je nečekaně zavřený, tak mě jedna dobrá duše nabídla pečivo a dobrou buchtu, kterou upekla. Toto jsou okamžiky, v této situaci zvlášť důležité. Abychom dokázali vidět i v této době zkoušky lidi kolem sebe, a aby nám nebyli lhostejní. Je třeba dodržovat nařízení vlády a zákon, ale také je třeba být vnímavý k situaci lidí kolem sebe. Pokud máte telefon a spojení na lidi, kteří jsou sami, využijme také této možnosti k povzbuzení.“

*Vyprošujeme všem Boží požehnání, ochranu andělů strážných a dobré lidi kolem sebe, aby Vám pomohli zvládnout nečekanou těžkou situaci.
Vaši kněží.*

Co to znamená „bát se Boha“?

Žijeme v zemi s křesťanskými kořeny. Když se setkávám s lidmi, kdekdo říká, že je věřící, ale ve skutečnosti to v praxi vypadá, jako kdyby se záležitosti víry ani nemusely brát vážně. Jako kdyby to bylo jen něco nepodstatného. Ve skutečnosti jsme v tom nedůslední. Jsou jen dvě možnosti: buď má víra pravdu anebo je to nesmysl.

Pokud má pravdu a je zavazující, tak jak si to učení církve nárokuje, pak to není možno brát na lehkou váhu a je třeba to vzít vážně. Pokud je víra nesmysl, jen nějaké povídky či nezávazné pohádky, pak je úplně bezpředmětné se jí jakkoli zaobírat, a týká se nás to asi tolik, jako pohádka o Červené Karkulce.

Ano jsme v tom nedůslední. Pán Ježíš v evangeliu takovéto jednání nazývá pokrytectvím. V čem se to pokrytectví projevuje? Kdekdo říká, že má rád

Pána Boha, a že věří, pokud by to byla opravdu pravda, pak je třeba, aby tomu odpovídal život. Zachovávání Desatera, skutky, které se Bohu líbí a odmítáním toho, co se Bohu nelíbí. V Písmu se opakuje myšlenka týkající se zdravé bázně před Bohem, tak jak ji například pronesl dobrý lotr na kříži: „Ani ty se Boha nebojíš?“ (Lk 23,40) Ano, to je to, co dnešním lidem, kteří říkají, že věří v Boha, chybí. Bát se Boha – zdravě: zachovávat přikázání nejen výběrově, ale úplně všechna, uvědomovat si, že zde na zemi jsme jen proto, aby se ukázalo, že chceme žít jako přátelé Boží teď i jednou na věčnosti. Je to všechno celkem jasné. Boha máme rádi, počítáme s ním, věříme v něho a jednou bychom i rádi přišli do nebe, ale víme, že kvůli nám či většině těch, kteří si snižují laťku nároků na prožívaný vztah s Bohem, se Boží přikázání nemění, a že čas, který je nám dán se pozvolna krátí. Tak na co ještě čekáme?

P. Marek Dunda

**„Zlo zůstává zlem, i kdyby ho dělali už skoro všichni.
A dobro zůstává dobrem, i kdybychom byli jedinými, kdo se o něj snaží.“
(sv. Augustin)**

Prach jsi a v prach se navrátíš!

Letos prožíváme zvláštní postní dobu. Na počátku postní doby jsme při znamení popelce uvažovali o tom, že jsme jen prach (Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš). V těchto dnech zakoušíme pravdivost těchto slov. Jsme pouhý prach. Nemůžeme si myslet, že nám patří celý svět a my si můžeme dělat, co chceme.

Zjistíme, že to tak není. Svět nepatří nám, ale Bohu.

V postní době více uvažujeme o tom, že na počátku uvedl člověk do světa hřích, ale Ježíš Kristus nás přišel od hříchu zachránit. Nezbavil nás smrti, ale dal smrti smysl a naučil nás statečně umírat. Ježíš svou smrtí naši smrt přemohl. Smrt je něčím vážným, ale člověk se nerodí pro tento svět, nýbrž pro věčnost. Smrt není finále života, ale spíš posledním akordem přede hry. Pak teprve začíná vlastní děj.

Když si uvědomíme, že jsme prach, vede nás to i k zamyšlení nad tím, za čím se pachtíme. Kolikrát je to jen prach. Možná to, že v těchto dnech zůstáváme doma a všechno možné je zavřené či zrušené, nás má vést k zamyšlení nad tím, jestli jsou to opravdu věci, které jsou k životu nutné. Jestli jsme svůj život nesvěřili prachu.

To, co je opravdu nutné a o co stojí bojovat, je láska. Pozemská dobra, která máme, nám nebudou k ničemu. Jsou prachem, který se rozplyne. Zato láska, kterou prokazujeme, trvá navždy.

Papež nás na počátku letošní postní doby povzbudil, že jsme prach, ale prach Bohem milovaný. Tímto povzbuzením bych chtěl zakončit i já. Prach se rýmuje se slovem strach. Strachu je nyní kolem nás plno. Tak nás chci všechny povzbudit, abychom se nenechali ovládnout strachem, ale láskou Boží.

O. Nik

„Kdo svěří svůj život prachu, mívá srdce plné strachu.“ O. Nik ☺

Holandský kněz Henri Nouwen napsal knihu *Naslouchal jsem tichu. Jak jste na tom vy? Kdy jste naposledy naslouchali tichu nebo slyšeli ticho? Sám vzpomínám na loňský letní čudr po Brdech, kdy mě hned první den objalo majestátní ticho tohoto hlubokého lesa. Mám také velice rád ráno prvního dne v roce. Všichni, kteří v noci působili nejrůznější zvuky, pazvuky, hluky a exploze, nyní spí a je ticho. Žádné jiné sváteční ráno není tišší než toto. Na této dvoustraně naleznete vlídné pohlazení tichem. Tak snad už jen vyhledejte doma nějaký tichý kout a můžete se pustit do čtení. Průvodcem a inspirátorem nám bude africký kardinál Robert Sarah, který je autorem knihy *Síla ticha*.*

Reklama na ticho

Už v roce 1988 nazpívala skupina Team píseň *Reklama na ticho*. V písni se o tichu zpívá jako o nedostatkovém zboží, které je třeba tak jako ostatní nedostatkové zboží za socialismu sehnat jen v Tuzexu. Pravdu má píseň v tom, že už tenkrát bylo ticho nedostatkovým zbožím. Mýlí se však v představě, že se ticho dá koupit. Ticho patří mezi skutečnosti, které člověk umí vytvářet a respektovat, když chce. Nebo je umí zničit, když chce: tak jak se říká v hádance: Kdo mé jméno vysloví, zničí mne. A skutečně se zdá, že ticho ve světě není žádoucí. Není žádoucí, protože vede k setkání s Bohem. Ježíš říká: „Běda světu, že svádí k hříchu“ (Mt 18,7) – tedy odvádí od Boha. A hluk je jedna z cest, jak zatemnit člověku Boží tvář. Kardinál Sarah hovoří o hluku jako o diktátoru, který zotročuje podobně jako jakákoli jiná droga. Člověk se stává závislý na zvucích. Na jedné straně mnozí lidé pracují ve vřavě, která v nich vyvolává úzkost a odlidšťuje je. Zvláště z měst se stalo lomozíci peklo, které neutichá ani v noci. Na straně druhé člověk zjišťuje, že zvuková kulisa uklidňuje a bez ní se mu dělá zle. Hluk dává jakýsi iluzorní pocit bezpečí a pomáhá unikat konfrontaci s vlastní vnitřní prázdnotou.

Důležité věci se dějí v tichu

Někteří lidé mají dobrý sluch až tak, že o nich říkáme, že slyší trávu růst. Největší tajemství světa se rodí a rozvíjejí v tichu. Příroda se rozvíjí v nejvyšší tichosti. Strom raší v tichu, stejně jako tráva, obilí, zelenina. Voda dříve než se objeví na povrchu, proudí v tichu země. Oslnivé a velkolepé Slunce nás zahřívá v tichosti. Dítě roste v tichu lůna své matky. Kojenec spí v kolébce, rodiče se na něj rádi tiše dívají, aby se nevzbudil: rozjímají v tichosti, v úžasu nad tajemstvím člověka v jeho původní čistotě. Písmo svaté přirovnává tichost růstu k Božím království: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země; ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vstává a roste, on ani neví jak.“ (Mk 4,26-27) A obraz dítěte v lůně matky se vyjadřuje v Písmu člověka, který v tiché důvěře nalézá útočiště v Bohu: „Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako

odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.“ (Žalm 131) Krev nám v žilách proudí bezhlučně a tlukot srdce nezaslechneme jinak než v tichu. Tak to bývá: důležité události se dějí v tichu, skryté pozornosti tohoto světa.

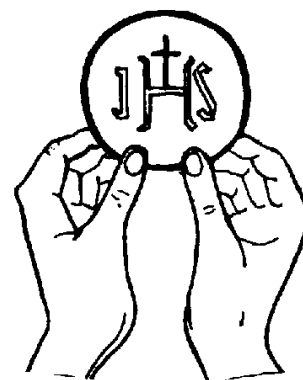
Boží věci se dějí v tichu

Kniha Moudrosti takto hovoří o zázraku vysvobození z Egypta, který se odehrál o první velikonoční noci: *„Když totiž všude zavládlo hluboké mlčení a noc ve svém běhu byla v půli cesty, tvé všemohoucí slovo se náhle sneslo jako nelitostný bojovník z královského trůnu na nebesích ...“* (Mdr 18,14-15). Podobně skrytě se děje i zázrak Vtělení v tichém domku v Nazaretě. Podobně se ve starokřesťanské homilii hovoří o tichu Bílé soboty: *„Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla, protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti; jistě přichází vysvobodit z bolestí uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: „Můj Pán ať je se všemi!“ A Kristus Adamovi odpovídá: „I s tebou.“ Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: „Probud’ se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.““*

Ticho a svátosti

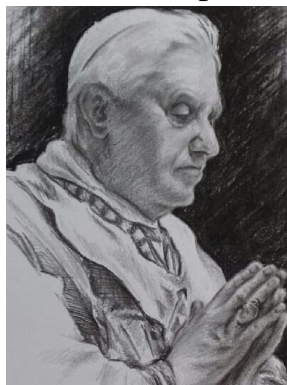
Pozorujeme-li velká díla, nejmocnější činy, nejmimořádnější vnitřní proměny, jež Bůh v člověku uskutečňuje, musíme konstatovat, že pracuje v tichosti. Při křtu vidíme stékat vodu po čele. Ale ono ponoření do jména Nejsvětější Trojice, znovuzrození k novému životu, k čemuž není třeba ničeho menšího než činu všemohoucího Boha, jsme nevnímali. Bůh své tvůrčí slovo v duši pronesl v tichosti. Podobně ve chvíli kněžského svěcení: navenek se nic neděje, stojí tu před námi tentýž muž jako před svěcením. Ale v hlubinách bytí došlo k proměně: ke skutečné a opravdové identifikaci s Kristem. Přepodstatnění chleba a vína v Kristovo Tělo a Krev: nejúžasnější proměna, odehrává se za největšího posvátného ticha. Slyšíme kněze pronášet slova proměňování, ale k zázraku přepodstatnění dochází nepozorovaně jako ke všem nejvelkolepějším Božím dílům.

Lidé ticha

Ani mezi věřícími lidmi často nenajde pochopení ten, kdo zasvětil svůj život Bohu v některém z tzv. kontemplativních řádů. Lidé ještě tak pochopí řádové sestry a bratry, kteří konají nějakou službu ve světě: ošetřují nemocné, vyučují, jsou misionáři, ... Ale klášter, kde se mlčí, pracuje, modlí se a nevychází se ven?! „To je holé bláznovství,“ řeknou, „tam nikdo nemůže být šťastný.“ A přece. Muži a ženy, kteří se modlí v tichu, o samotě, jsou nosnými pilíři Církve. Neustále stojí před Bohem, v noci i ve dne zpívají chvály Božímu jménu za Církev, za lidstvo. My je neslyšíme, neboť kontemplují Neviditelného a nesou dílo Církve. I teď, když čtete tyto řádky, oni se modlí. V České republice najdeme v Soběšicích klášter sester Klarisek, v Dačicích klášter sester Karmelittek, v Políčanech klášter sester Trapistek (svědectví políčanských sester, najdete na <https://www.youtube.com/watch?v=PEpKrVxTxyg>).

Nejvýznamnějším zástupcem mezi muži je klášter trapistů v Novém dvoře.

I emeritní papež Benedikt XVI. se od svého odstoupení z úřadu podobá mnichovi. Uchýlil se do ticha kláštera ve Vatikánských zahradách. Stejně jako kontemplativní řeholníci slouží Církvi tím, že své poslední síly a lásku svého srdce zasvětil modlitbě, kontemplaci a adoraci Boha. Stojí před Pánem pro spásu duší a ke slávě Boží.

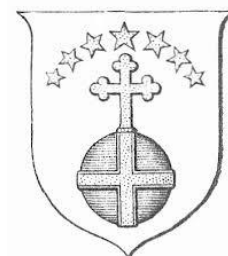
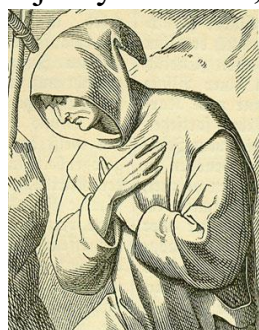

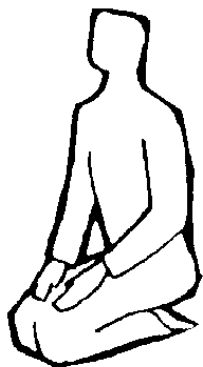
Kartuziáni

Opravdovými mistry v hledání Boha v tichu jsou ale kartuziáni. V roce 2005 o nich byl natočen film Velké ticho (<https://www.youtube.com/watch?v=ktWVyx2IupU>)

Za rok jejich vzniku můžeme považovat rok 1084, kdy rodák z Kolína nad Rýnem Bruno zklamán vnitrocírkevními intrikami odešel do ústraní do údolí La Chartreuse, kolem 27 km severně od Grenoblu, neboť poustevnický život ho již delší dobu lákal.

Místní biskup Hugo v té době viděl ve snu nad tímto divokým údolím vycházet 7 jasných hvězd, proto Brunovi a jeho šesti druhům toto místo doporučil a přispěl na postavení kaple. Zde si Bruno se svými druhy po způsobu egyptských poustevníků vybudovali chýšky a začali žít nadmíru přísným životem, k němuž zvláště patřilo mlčení. Mimo společné modlitby mlčení přerušovali jen o nedělích a svátcích. Zachovávali přísné posty. Nejedli vůbec maso a v postním období jedli jen jednou za den. A tak to dělají dodnes. Papež Jan XXIII. o kartuziánech pronesl, že jejich řád „nikdy nebylo nutno reformovat, protože nikdy nebyl deformován.“

Ticho a setkání s Bohem

Kartuziáni tráví většinu času v klášteře v tichu a mlčení. Důvod je prostý. Ticho jim má zajistit podmínky pro modlitbu a kontakt s Bohem. Ticho je tedy prostředek a současně způsob komunikace. Tento způsob komunikace nemusíme ale vztahovat výhradně k Bohu. Můžeme jej brát jako prostředek komunikace s vlastním nitrem, s hlubinami nevědomí, kde se rodí myšlenky, a které je velkým zdrojem kreativního procesu.

Mlčení má však ještě jeden rozměr. Je prostředkem pro růst. Umožňuje mnichům kráčet po duchovní cestě, kterou si zvolili. Dalo by se říci, že jim ticho umožňuje neustále tvořit sebe sama. Díky tichu jsou ve spojení se svým srdcem. To je zdrojem nepřetržité přítomnosti vědomí, kam směřují a jakou cestu se rozhodli následovat. Opět, nemusí to být pouze cesta k Bohu. Důležité je, že v tichu můžeme naslouchat svému srdci, jehož hlas je zpravidla ten správný.

Ticho a modlitba je hlavní náplň existence kartuziánů. Z toho se rodí úžasná oddanost a věrnost povolání. Kartuzián žije naplno, nerozptyluje se. Je si vědom toho, že je součástí Církve a věří, že jí prospěje nejvíc, když bude tím, čím má být: tedy kartuziánem. O setkání s tichem si můžete poslechnout svědectví bratra Lva z Nového dvora na <https://www.youtube.com/watch?v=6oq-s9yoNfo>.

Ticho a setkání s druhými

Ticho v každodenním životě je nezbytnou podmínkou, abychom mohli žít s druhými lidmi. Kdo není schopen ticha, nedokáže naslouchat svým nejbližším, milovat je a rozumět jim. Nezištná láska se rodí z ticha. Vychází z mlčenlivého srdce schopného naslouchat, chápat a přijímat. Ticho je podmínkou, aby člověk rozuměl sám sobě i druhým. V tichu mohu přemýšlet o druhých. Mohu vzpomínat na setkání s druhými, uvědomovat si nově to, co mi řekli, přemýšlet o jejich potřebách i o svém místě při jejich naplňování.

Ticho a setkání se sebou

Zpívá se v jedné písni: „Na vysoké hoře v tichu poznáš tíhu svého hříchu“. Jak to, že ti největší světci se zároveň považovali za největší hříšníky? To proto, že jejich srdce si v Božím tichu zachovalo vnímavost a citlivost. Naopak dlouhodobé útoky informací, hluků, zábav, podnětů a obrazů člověka vnitřně ohlušují a oslepují a jsou schopné nakonec umlčet i lidské svědomí. Papež Pavel VI. Píše: „*V jazyce dnešních lidí už nenajdete ono strašné slovo, které je naopak velmi časté u těch, kdo jsou Bohu blízko: slovo hřích. Dnes se lidé už nepovažují za hříšníky. Moderní svět ztratil smysl pro hřích: hle, kam vede zpřetrhání vztahu k Bohu způsobené právě hříchem.*“ Nacházíme se opět ve stavu prorokovaném Izajášem: „*Vidí a přece nevidí, slyší a přece neslyší ani nerozumějí. Neboť obrostlo tukem srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavírají, takže očima nevidí a ušima neslyší, srdcem nechápu, neobráti se a já je neuzdravím.*“ (Iz 6,9-10) V tichu můžeme přijít sami k sobě. Bez ticha neexistuje odpočnutí, pokoj ani vnitřní život.

Dvě mimořádná vyslyšení modliteb

Dne 4. 3. 2020 mi hlásila jedna paní z Vranova nad Dyjí, že za poslední měsíc má dva zázraky.

„Již několik let trpím ledvinovými kameny a byla jsem s tím i několikrát na operaci - vždy naroste nový. Když jsem byla na kontrole v srpnu 2019, byl zjištěn rychle rostoucí nový kámen, každého půl roku vyrostl o 5 mm a v srpnu měl už 1,8 cm. V únoru 2020 jsem šla se strachem na kontrolu. Věděla jsem, že opět hrozí operace. Před touto kontrolou se v našem kostele o víkend u dělovalo Svatoblažské požehnání. Přijala jsem ho právě s vědomím blížící se kontroly. Tentokrát vyšetření probíhalo dlouho, až nakonec mi paní doktorka s úžasem oznámila, že se kámen zmenšil na 1,5mm. Nevěřicně kroutila hlavou. **Bohu díky!**

Moje neteř má ročního synka, který se narodil s vrozenou vadou neprůchodného očního kanálku. Chlapec trpěl neustálými záněty oka, protože kvůli neprůchodnosti kanálku chyběly slzy. Tuto vadu jsou schopni operovat jen specialisté v Ostravské fakultní nemocnici. Na to, aby mohla operace proběhnout, musí být pacient naprosto zdravý. Už byl na operaci objednan 3x, ale vždy před termínem operace onemocněl. V sobotu 1. února jsem jela na pravidelnou měsíční pouť do Hlubokých Mašůvek k Panně Marii. Tam bývá zvykem, že si poutníci mohou na lísteček napsat prosby s určitým úmyslem, za které se pak společně modlíme. Napsala jsem prosbu k Panně Marii za jeho uzdravení. V následujícím týdnu vezli rodiče synka na předoperační vyšetření. Při tom bylo zjištěno, že se oční kanálek sám otevřel, takže k operaci už nemusí dojít. Věřím tomu, že k tomuto nečekanému uzdravení došlo zvláštním zásahem Panny Marie. **Bohu díky!**

Zapsal P. Marek Dunda

Vyprosili jste si i vy mimořádné vyslyšení? Podělte se o ně - třeba to povzbudí i víru dalších.

Svatý Blažej

Svatý Blažej patří mezi nejznámější světce, i když historicky zaručených informací o jeho životě je poskrovnu. Jisté je, že byl biskupem v Sebastě v Arménii a v době pronásledování císaře Licinia byl krutě umučen (okolo roku 320). Podle legendy se v žaláři věnoval modlitbám, mnohým poskytl duchovní povzbuzení a pomohl promodralému chlapci, který se dusil zapíchnutou rybí kostí v krku. Modlitba biskupa a jeho ruce chlapce zachránily. Proto se stal ochráncem nemocných krčními chorobami a církev tuto tradici potvrdila liturgickým obřadem, který se koná v blízkosti 3. února, kdy má Blažej svátek, názvem „svatoblažské požehnání“.

Každá rada drahá

V době šíření chřipky, AIDS, nových koronavirů a jiných nakažlivých nemocí se mnozí lidé ptají, co dělat. Nakupovat mouku či roušky? Těstoviny nebo desinfekční prostředky? Každý by se měl na prvním místě vyhýbat možnosti snadného nakažení a také blízké příležitosti ke hříchu (což spolu často souvisí více, než si mnozí myslí).

To první nám radí přirozený selský rozum. Každý by měl přiměřeně pečovat o své zdraví střídmostí, zdravou stravou a dostatkem pohybu. Teď navíc také nošením roušky a častým mytím rukou: zvlášť když se vrátíme domů z veřejného prostoru. Dobrou radou je snažit se nedotýkat se obličeje rukama a desinfikovat dutinu ústní a nosní dírky teplou slanou vodou, protože coronavirus, než sestoupí do našich plic, množí se nejprve právě tam.

K tomu druhému nás vybízí rozum osvětlený vírou. Varujme se hříchu a věnujme se modlitbě, neboť pořád platí, že bez Božího požehnání je zcela marné jakékoli naše namáhání. Bible na mnoha místech dosvědčuje, že hřích vede k záhubě: časné i věčné a že nejrůznější rány mohou být právě zdviženým Božím prstem, abychom změnili své hříšné chování a obrátili se znovu k Bohu, zdroji svého života.

Proto na závěr dodáváme úryvek z litanie v době nakažlivých nemocí a kající modlitbu arcibiskupa Jana Graubnera.

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*
Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*
Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi.*
Bože Synu, Vykupiteli světa,
Bože Duchu svatý,
Bože v Trojici jediný,
Bože, jenž nechceš smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil,
Bože, jenž sesíláš nemoci k naší nápravě,
Bože, jenž nás nabádáš v čase nemoci k trpělivosti,
Bože, jenž hlásáš v čase nemoci nestálost pozemských věcí,
Bože, jenž léčíš duši raněním těla,
Bože, jenž máš sečteny dny našeho života,
Bože, jenž svou pomocí býváš nejbližší,
když nebezpečí bývá nejvyšší,

Od každého hříchu, *vysvobod' nás, Pane*
Od nakažlivých nemocí
Od nadměrné úzkostlivosti
Od opovážlivé lehkomyšlnosti
Od věčné smrti

My hříšníci, *prosíme tě, vyslyš nás.*
Abys nám odpustil,
Abys nám dopřál času a milosti k pokání,
Abys udělil nemocným odevzdanost do Tvé vůle,
Abys zjednal nemocným potřebné ošetření,
Abys udělil nemocným milost svátostí,
Abys žehnal snahám lékařů,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*
Kriste, uslyš nás. *Kriste, uslyš nás.*
Kriste, vyslyš nás. *Kriste, vyslyš nás.*

Modleme se: Bože, jenž býváš hříchem rozhněván a pokáním usmiřován, shlédni milostivě na naše prosby a vzdal od nás metlu svého hněvu, kterou jsme si zasloužili svými hříchy. Bože, uděl nám, kteří k Tobě přicházíme se srdcem kajícím, svou milost a zbav nás svou mocí panující nakažlivé nemoci. Osvět' lékaře, aby nemoc přesně poznali a nemocným věnovali veškerou péči. Požehnej léky, aby měly žádoucí účinek a nemocným sloužily k uzdravení. Kéž nás čas Tvého navštívení povzbudí k nápravě života a upevní v nás myšlenky na spásu. Do Tvých rukou poroučíme své tělo i duši. Vyslyš nás skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Kající modlitba arcibiskupa Jana Graubnera

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní. Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost. Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí. Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.

Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme, že jsme byli příliš zahleděni do svých práv a nároků, hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin, nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád. K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc. Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře. Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků. Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy, vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí, chovali jsme se jako páni světa a vládci stvoření, upravovali jsme si zákony i pravidla myšlení.

Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní, a absolutní je už jen naše nabubřelé já. Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení. Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko. Většině nevadilo, že schnou stromy a množí se myši, že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem. Jiní prchají před válkou, která se vede proto, aby měl někdo větší zisk, vliv a moc, aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci. Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem, jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Štěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost, chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům, práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů, na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí, protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.

Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci, milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.

Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme. Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání. Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.

Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě, který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost. Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství. Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.

Obrat' nás a my se k tobě vrátíme. Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.

Vrat' nám radost ze své ochrany a bezbožné budeme učit tvým cestám, svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.

Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on, když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.

Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe, nechat se vést moudrostí tvého slova, aby v nás vítězila tvůj život a rostlo tvé království, království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme, že nás, Bože, nezklameš. Amen.

☺☺☺ Nejhezčí ozdobou je úsměv ☺☺☺

Baví se dva školou povinní kamarádi po svátcích: „Tak jak jsi oslavil Velikonoce?“ „Vykoledoval jsem si zaracha!“

„Jestli okamžitě nepřestanete křičet, něco si ode mě vykoledujete,“ straší paní učitelka žáky. „A nevadí, že nemáme s sebou pomlázky?“

„Pane vrchní, když máme ty Velikonoce, přinesete mi svěží jarní kávu?“ „Lituji, pane, ale JAR nám právě došel.“

Farář zpovídá mladou dívku: „A jiné hříchy už nemáte, milé dítě?“ Dívka nesměle: „No snad už jen, že se každé ráno prohlížím v zrcadle, jak jsme hezká!“ Farář mávne rukou a říká: „Ale to není hřích, milé dítě, to je oční vada.“

Velikonoční řidič je viditelné ve veselejší náladě a už ho zastavuje policejní hlídka. K autu přijde mladá policistka a spustí: „Tak si vystupte, pane řidiči, co ta pomlázka za volantem?“ „Jé, promiňte, slečno,“ usmál se řidič, „já nevěděl, že chcete taky vyšlehat.“

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“ „Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“ „No, že jsem si dneska vykoledoval pětku.“

Brzo budou Velikonoce. „Frantíku, půjdeš na kočičky?“ „Těžko. Tatínek říkal, že mám na holky ještě čas.“

Ptá se Pepíček pana faráře: „Je to pravda, velebný pane, že všechny zvony letí o Velikonocích do Říma?“ „Ano, to je pravda.“ „Kurňa, tak to ten náš asi neměl na letenku.“

Toto 94. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratětině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Přímětících a Citonicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil: 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích. Vyšlo v březnu 2020. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již devadesátépaté je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2020. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné